

РЕШЕНИЕ

№ 6462

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6344** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. К. Х., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. срещу Решение от 16.04.2021 г., постановено по НАХД № 8485/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Т-2020025/16.06.2020 г. издадено от заместник-директора на Регионална служба „Военна полиция“, с което на касатора на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че не са обсъдени всички наведени в жалбата доводи за допуснати процесуални нарушения по ЗАНН. Изтъква, че съдът не е обсъдил наведените доводи за нарушение на процедурата по установяване на алкохол в кръвта. Моли за отмяна на съдебното решение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., която поддържа жалбата.

Ответникът – Регионална служба „Военна полиция“ – С. се представлява от юрк. Б., която моли съда да остави в сила оспорения съдебен акт като правилен.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, изтъква, че същата е бланкетна и не се визират конкретни касационни основания за отмяна на оспорения съдебен акт.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: На 20.05.2020 г. преди 07:25 ч. след като бил употребил неустановено количество и вид алкохол, жалбоподателят редник И. К. Х. управлявал автобус марка „М.“, модел „С.“ с рег. № В., зачислен към военно формирования 54800 С. – Национална гвардейска част. Същият бил военослужещ и нает на длъжност „шофьор“ във военното формирование. Редник Х. управлявал автобуса като част от служебните си задължения в [населено място] по [улица]с посока на движение от хотел „В. колело“ към [улица]като бил сам в автобуса.

В района срещу Зала Арена А., на [улица]в 7:25 часа автобусът бил спрян за проверка от автопатрул със служители на Регионална служба „Военна полиция“ С. в МО, включително и св. Б. И.. Той се усъмнил, че водачът на служебния автобус е употребил алкохол и му извършил проверка за употреба на алкохол посредством техническо средство – Алкотест Дрегер 7510 с № А. 0184, като при пробата на издишания от водача въздух (под номер 285 в 07:27:18 часа) бил отчетен резултат от 0,90 промила в кръвта на водача. След установяване на самоличността на водача и проверка на представените от него документи, на Х. бил издаден от св. И. талон за медицинско изследване във ВМА с № 00001, като му било разяснено какво е нарушението и какви са неговите възможности, включително и в какъв срок следва да се яви да даде кръв за изследване. В талона водачът се подписал на указаните места и отбелязал, че не приема показанията на дрегера.

При така установените факти, след като получил резултата от техническото средство Алкотест Дрегер, още на мястото на проверката, на 20.05.2020 г. бил съставен АУАН от св. Б. И. – на длъжност „старши специалист“ при РСВП С., МО за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП (за управление на МПС под въздействието на алкохол, видно от пробата с техническото средство, което е отчело 0.90 промила). Актът бил съставен в присъствие на нарушителя и на свидетел-очевидец /Ц. Ангелски/, което се установява от положените от тях подписи. На водача била издадена и Заповед № 002/21.05.2020 г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП /временно отнемане на СУМПС на водача/, която му е връчена на 22.05.2020 г. Препис от АУАН е връчен на жалбоподателя на датата и мястото на съставяне на акта. В акта жалбоподателят не изложил каквито и да е възражения, като такива не са

постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

След приключването на проверката и съставянето на АУАН, на жалбоподателя бил връчен и талона за медицинско изследване в 08:20 часа, за което същият се разписал. След съставяне на АУАН и изземване на СУМПС на водача, той бил придружен от св. И. и Ангелски до отделението по Токсикология на ВМА в указания в Т. срок. Но водачът не се възползвал от правото да му бъде извършена кръвна проба за употреба на алкохол и при прегледа си във ВМА отказал да даде кръв, което било отразено и в амбулаторен лист, изготвен от д-р Н. в 08:56 часа, както и в Протокола за медицинско изследване /с посочен час 09:00 часа/, където жалбоподателят се подписал, че не желае да му бъде извършвано изследване. След това при напускането на ВМА, жалбоподателят помолил да отиде до тоалетната и след като престоял там сам, заявил на св. Б. И. и колегата му Ангелски, че е премислил и вече желае да даде кръвна проба. Но св. И. му отказал, тъй като в протокола и журнала на ВМА вече бил удостоверен неговият отказ.

При пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, след като било установено, че жалбоподателят не е дал кръвна проба за изследване, на 16.06.2020 г., било издадено атакуваното НП.

За да потвърди НП, СРС е направил извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на наказателното постановление на формално основание. На следващо място съдът е приел за доказано по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят е извършил визираното в АУАН и НП административно нарушение и правилно му е ангажирана административнонаказателна отговорност.

Решението е правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Споделят се изводите, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалните правила и материалния закон.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява извършването на нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП – въведена забрана за водачите на пътни превозни средства, който е бил в сила по време на извършването на административно нарушение, да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушена процедура по Наредба № 1/2017 г., включително и за липсата на доказателства за компетентност или обучение на лицата, използвали техническото средство. Видно от разпечатката от паметта му, пробата е била успешна, като липсват данни уредът да е използван не по предназначение или по указания в техническата спецификация ред.

Законосъобразна е преценката на СРС и правилно е определен размерът на наложените кумулативно наказания глоба и лишаване от право да управлява МПС, като са определени в минималните такива, заложили в санкционната норма. С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и съответстващо на закона.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал.1,

изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.04.2021 г., постановено по НАХД № 8485/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.